

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1118/7

SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS

1972

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Troms fylke
Tidsrom : Sommeren 1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
postboks 3006, 7001 Trondheim

Tlf.: 075 20166

INNHold

	<u>Side</u>
INNLEDNING	3
SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS 1972, sammendrag	3
DELRAPPORTER	
<u>Nr.</u>	<u>Saksbehandler</u>
1118/7A Skiferunders. ved Svartsnes, Balsfj. komm. med bilag 1118/7A-01	Konstruktør Harald Hatling
1118/7B Skiferunders. på Kågen, Skjervøy komm. med bilag 1118/7B-01	"
1118/7C Skiferunders. på Vorterøy, Skjervøy komm. med bilag 1118/7C-01	"
1118/7D Skiferunders. ved Øvergård, Kvæningen komm. med bilag 1118/7D-01	"
1118/7E Skiferunders. i Kvæningsbotn, Kvæningen komm. med bilag 1118/7E-01	"
	4
	9
	12
	16
	20

INNLEDNING

I rapporten er alt materiale samlet angående skiferundersøkelser som er utført av NGU i Troms fylke i 1972. Detaljert beskrivelse av de enkelte lokaliteter er gitt i 5 delrapporter.

SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS 1972, sammendrag

Svartnes, Balsfjord (delrapport 1118/7A)

Her er et brudd som drives av Sigmund Sørensen med to mann i arbeide. Lite fjell å se i dagen, men kvartsglimmerskiferen som det brytes i, er etter det som sees i bruddet og i en lang røsk, stedvis foldet og oppsprukket. Likevel ansees det sannsynlig ved avrøsking i nærheten av bruddet å finne nye drivverdige partier.

Kågen, Skjervøy (delrapport nr. 1118/7B)

Området nordvest for en linje trukket fra Simavåg til Taskebyvågen har bare mindre soner med brytbar skifer. Drivverdige områder ble ikke funnet.

Vorterøy, Skjervøy (delrapport 1118/7C)

Glimmerskiferen i det befarte området er for mye foldet og oppsprukket. Små og store kvartsårer ødelegger også store partier. Drivverdige soner ble ikke funnet.

Øvergård, Kvæningen (delrapport 1118/7D)

Ved gården Øvergård er det tatt ut noe skifer, men store nok mengder av drivverdig skifer for lønnsom drift ble ikke funnet. Mye oppsprekking og stikk, samt tynne årer av kvarts som skjærer lagene er det som ødelegger mest.

Kvæningsbotn, Kvæningen (delrapport 1113/7E)

Et område langs sjøen fra in Navit til Morsoneset ble undersøkt med henblikk på å finne drivverdig skifer. Det er tidligere tatt ut små mengder skifer på flere steder. Innen området er det spredte små partier med god skifer, men store nok kvanta til å starte drift på ble ikke funnet.

Trondheim, den 28. mars 1973

Henri Barken
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1118/7, delrapport 1118/7A
SKIFERUNDERSØKELSER
ved Svartnes, Balsfjord kommune, Troms
29. august 1972

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7. Delrapport 1118/7A
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Svartnes, Balsfjord kommune, Troms fylke
Tidsrom : 29.8.1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: (075) 20166

SKIFER VED SVARTNES, BALSFJORD KOMMUNE, TROMS FYLKE

Kartblad Malangseidet 1533 IV.

INNLEDNING

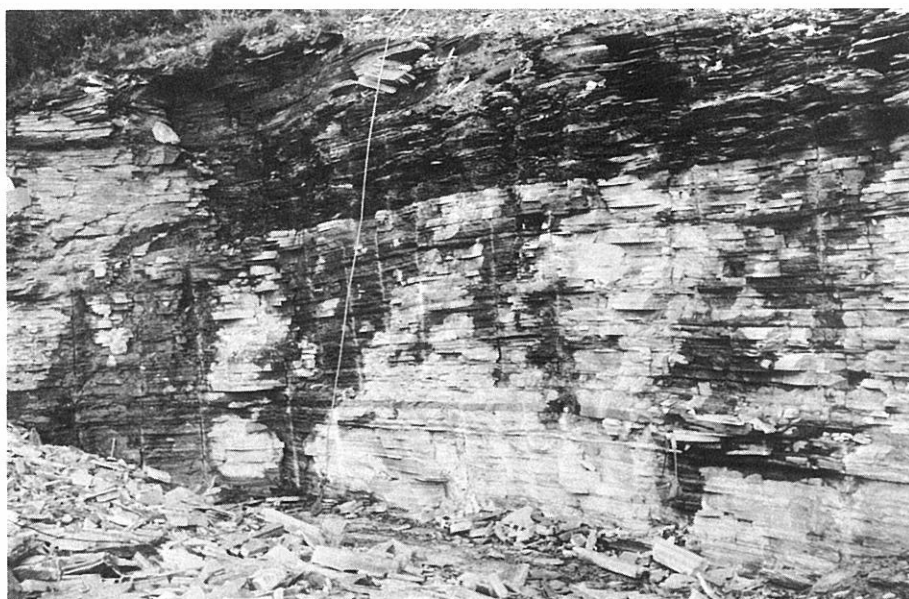
Undersøkelsen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 29/8 1972.
./.. Området er avmerket på vedlagte kartutsnitt (bilag 1118/7A-01).

RESULTAT

Ved Svartnes er det et skiferbrudd som drives av Sigmund Sørensen. For tiden er det bare to mann i bruddet. Bergarten er en lys glimmer-skifer som varierer noe i farven. Den stryker nord 70° øst og faller 6° mot NNV.

Da området er overdekket av løsmasser og skog, er det ikke fast fjell å se av betydning utenom i bruddet og i to nedlagte brudd lengere øst, pluss i en røsk som går ca. 400 m østover, litt på skrå oppover lia i forhold til skiferlagene.

Bruddet som er i drift, har en maksimum bruddhøyde på ca. 8 m. Den øverste halvmeteren er løsmasser, og ca. 3 m videre nedover er det forvitret fjell (fløssfjell) som ikke har brukbar skifer. De nederste 4-5 m er da drivbar skifer. (Se bilde).

I det brukbare parti ble det registrert åtte amfibolittbånd som går parallelt lagningen. To av de er opptil 10-15 cm tykke, men de øvrige er bare 10-20 mm. To tynne lag av grovglimret biotitt ble også registrert. Disse forurensningene ser ikke ut til å hemme driften vesentlig, og det er lite skifer som blir ødelagt. I bruddet (som har en lengde av ca. 30 m) er ikke skiferen foldet av betydning, men enkelte partier er gjennomført av loddrette sprekker som står så tett at skiferen blir småfallen. Disse forhold gjør seg gjeldende vesentlig i den østligste del av bruddet, hvor skiferen også er noe foldet.

Ca. 100 m østover fra hovedbruddet er det et nedlagt brudd. Her er fjellet mere oppsprukket og foldet. Røsken som går østover lia fra hovedbruddet, viser at fjellet ligger i slake folder. Noen mindre partier (10-15 m i utstrekning) har sikkert drivverdig skifer under dagfjellet. Ved østligste ende av røsken er det tatt ut noe skifer, men her er fjellet mye oppsprukket og noe foldet. Mye av oppsprekkingen antas å være overflateforvitring, så fjellet er sikkert mindre oppsprukket lengere ned i lagene.

Vest for hovedbruddet er lite av fjellet avdekket. Ved avrøsking flere steder i området skulle det være mulig å finne flere drivverdige partier, men dette koster endel penger.

På grunn av at skiferen er forholdsvis bløt og hellningen (fallet) er slakt, så kunne man her muligens med fordel bruke diamantsag i bruddet. Denne driftsmetode anvendes av Leikvoll som driver et fyllittskiferbrudd ved Sorte i Lånke, Nord-Trøndelag. Man sager da ut blokker i fjellet istedenfor å sprengte.

Hvis etterspørselen etter denne type skifer er stor nok, skulle det være mulig å øke produksjonen og dermed gi arbeid for flere mann.

Konklusjon:

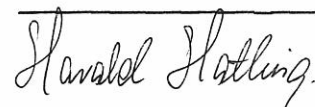
Glimmerskiferen ved Svartnes ligger i slake folder og er partivis sterkt oppsprukket. Det er lite fast fjell å se i dagen grunnet overdekke, men inntrykket er at man ved avrøsking i nærheten av bruddet som drives i dag, skulle det være stor sjanse for å finne drivverdige partier. Hvis det er markert for denne type skifer, skulle det absolutt være mulig å

øke produksjonen og dermed gi flere arbeidsplasser.

På grunn av at skiferen er forholdsvis bløt og fallet er såpass slakt, kan man trolig med fordel bruke diamantsag i bruddet istedenfor å sprengte ut fjell.

Trondheim, den 20. mars 1973.

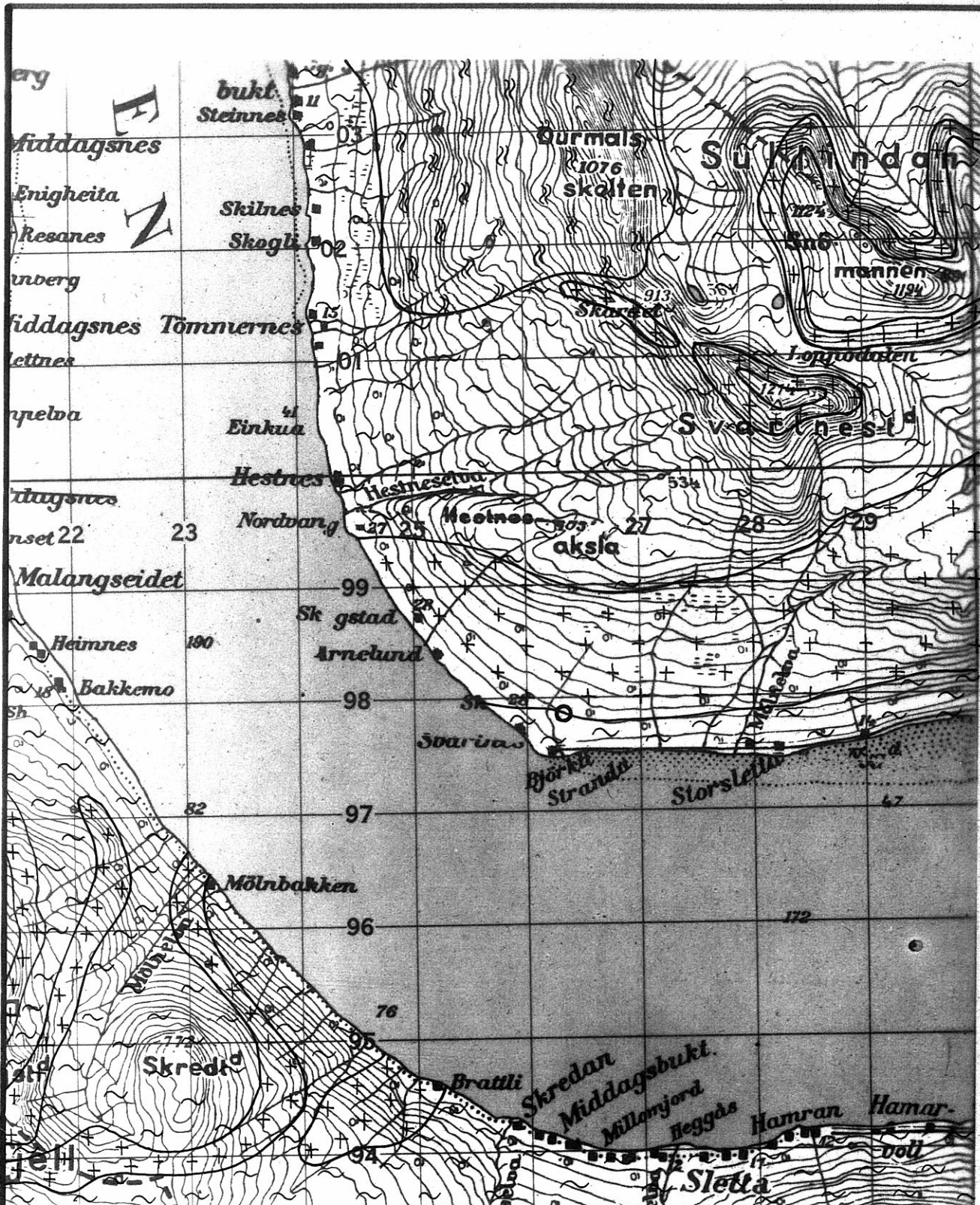

Henri Barkey
prosjektleder

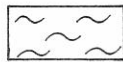
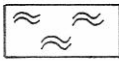
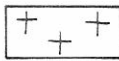

Harald Hatling
konstruktør

Vedlegg:

Bilag 1118/7A-01

- Muskovitt- klorittskifer, tynnsplattende = "Balsfjordgruppen" etter K.Pettersen
- Biotittskifer, plagioklasholdig
- Hvit kvartsitt
- Skifer

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1972
 SKIFERUNDERSØKELSER
 SVARTNES
 BALSFJORD, TROMS

MÅLESTOKK 1:50000	MÅLT H.H.	AUG. -72
	TEGN.	
	TRAC. A.L.H.	APRIL -73
	KFR.	H13

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
1118/7a-01

KARTBLAD (AMS)
1533 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1118/7, delrapport 1113/7B
SKIFERUNDERSØKELSER
på Kågen, Skjervøy kommune, Troms
25. - 28. august 1973

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7. Delrapport 1118/7B
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Kågen, Skjervøy kommune, Troms fylke
Tidsrom : 25/8 - 28/8 1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: (075) 20166

SKIFER PÅ KÅGEN, SKJERVØY KOMMUNE, TROMS FYLKE

Kb. Arnøy, 1635 II, Rotsund 1634 I, Olderfjord 1735 III og Nordreisa 1734IV.

INNLEDNING

Sommeren 1971 ble to lokaliteter i området undersøkt på skifer. Den ene ved Eneset og den andre ved Taskebyvågen. Rapportene fra disse to lokaliteter har følgende nr.:

Eneset, oppdrag nr. 1035/6, delrapport O

Taskebyvågen, oppdrag nr. 1035/6, delrapport N.

Da man hadde knapt om tid den gangen, og det viste seg å være muligheter for skifer i området, ble det foretatt videre undersøkelser i 1972 over et litt større område. Undersøkelsen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling i tiden 25/8 - 28/8 1972. Området er avmerket på vedlagte kart-utsnitt (bilag 1118/7B-01).

RESULTAT

Undersøkelsen ble begrenset til området nordvest for en linje trukket fra Simavåg til Taskebyvågen. Spesiell interesse ble vist ved de tidligere undersøkte områder, da det viste seg at den beste skiferen var å finne der. Bergarten i området er en granatførende glimmerskifer, for det meste foldet og uren. Enkelte smale benker (fra $\frac{1}{2}$ -1 m mektig) fører drivbar skifer, men disse er for små å starte drift på.

Konklusjon:

Området nordvest for en linje trukket fra Simavåg til Taskebyvågen består av glimmerskifer som er mer og mindre kvartsholdig. Bare smale benker har skifer av drivverdig kvalitet, og disse er for små til å sette igang drift på.

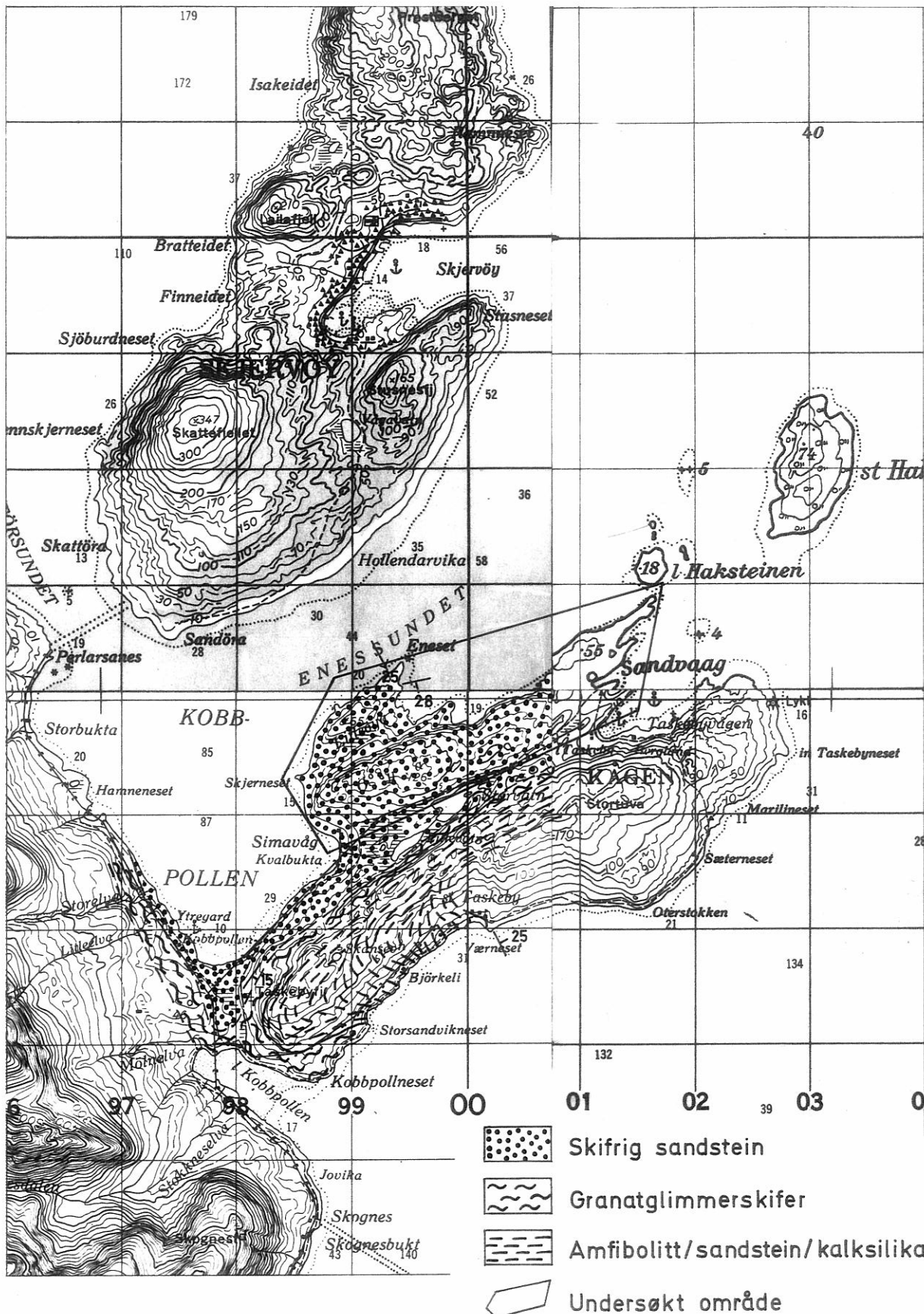
Trondheim, den 20. mars 1973

Henri Barkey

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
Harald Hatling
konstruktør

Vedlegg: Bilag 1118/7B-01

Etter R.E. Binns 1972

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1972
 SKIFERUNDERSØKELSER
 KÅGEN
 SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK 1:50000	MÅLT	H.H.	AUG. -72
	TEGN		
	TRAC	A.L.H.	APRIL-73
	KFR	HB	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR 1118/7B-01	KARTBLAD (AMS) 1634 I, 1635 II, 1734 IV, 1735 III
---------------------------------	---

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1118/7, delrapport 1118/7C

SKIFERUNDERSØKELSER

på Vorterøy, Skjervøy kommune, Troms

24. august 1972

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7. Delrapport 1118/7 C
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Vorterøy, Skjervøy kommune, Troms fylke
Tidsrom : 24/8 1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim

Tlf.: (075) 20166

SKIFER PÅ VORTERØY, SKJERVØY KOMMUNE, TROMS

Kb. Rotsund 1634 I

INNLEDNING

Undersøkelsen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 24/8 1972 etter anmodning av Per Bless, Vorterøyskagen. Det befarte området ./ er avmerket på vedlagte kartutsnitt (bilag 1118/7C-01).

RESULTAT

Det undersøkte området ligger nord for en linje Hellerneset-Langnesbukta. Bergarten består vesentlig av granatførende glimmerskifer. Ved Hellerneset rett vest for Langnesbukta er det tidligere tatt ut noe takskifer til eget bruk av øyas befolkning. Etter å ha undersøkt hele det aktuelle området, så har Hellerneset pekt seg ut å ha den beste skiferen. Her stryker bergarten nord 20° øst og faller ca. 12° mot sydøst. Skiferen ligger altså ganske flatt og når man går et profil fra sjøen og opp mot Eneshøgda (ca. 118 m.o.h.) får man et godt bilde av bergarten som er godt blottlagt. Små og store linser og årer av kvarts opptrer overalt. Feltspatøyne, opptil 3 cm store, er også vanlig. Tett oppsprekking og små folder (som vist på bilde nedenfor) er det som ødelegger skiferen mest. Større områder har tykkbenket skifer med mye kvarts og feltspatøyne.

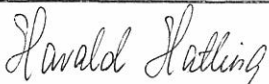
Konklusjon:

Glimmerskiferen er gjennomgående sterkt foldet og oppsprukket. Små og store kvartsårer og linser opptrer overalt i bergarten.

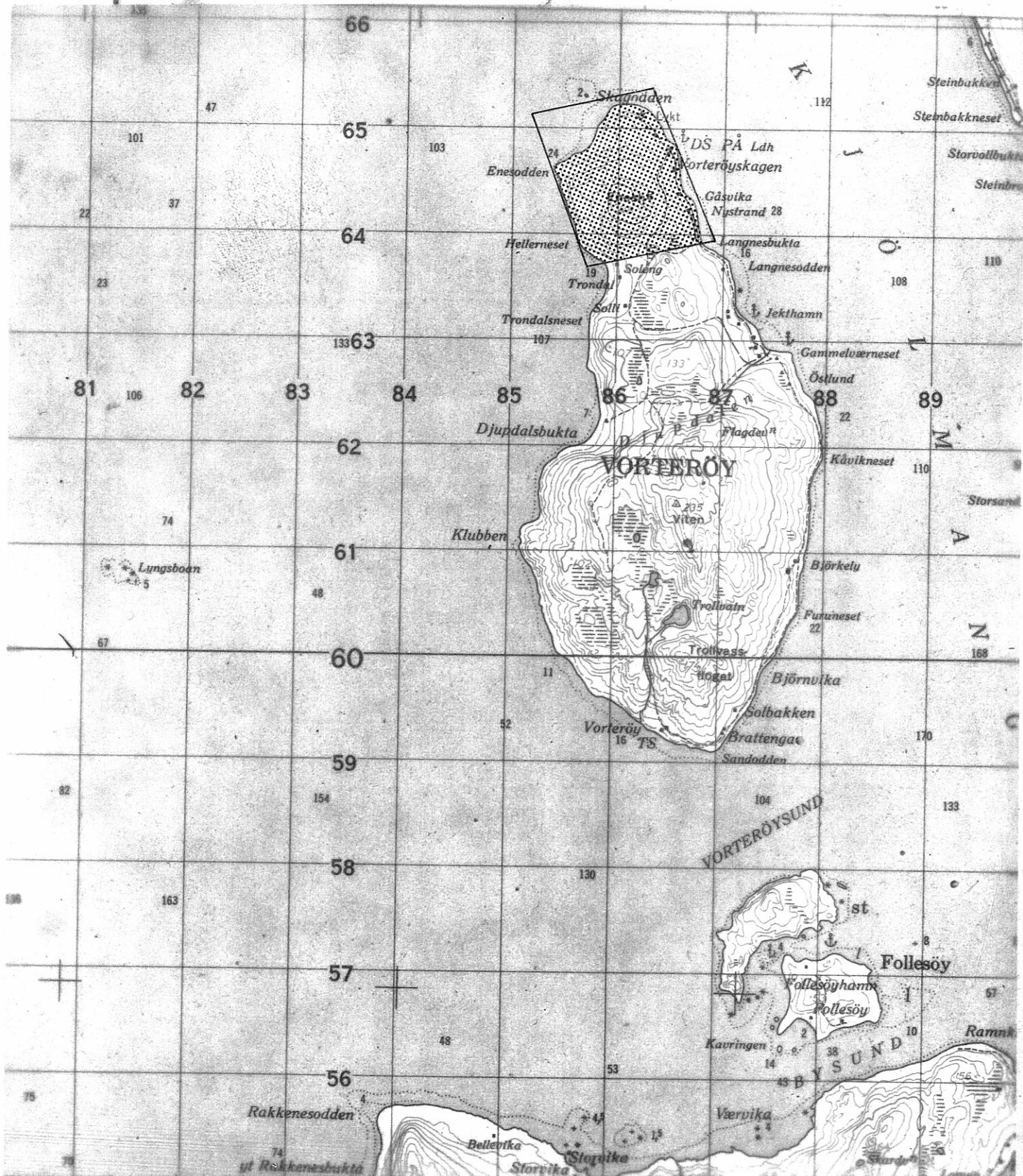
Ut fra disse negative trekk er det ikke mulig å finne store nok partier med drivverdig skifer. Enkelte smale soner (ca. $\frac{1}{2}$ m) har brytbar skifer, men dette er for lite å sette i gang drift på.

Trondheim, den 20. mars 1973

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

Vedlegg:
Bilag 1118/7C-01

 Undersøkt område

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1972
 SKIFERUNDERSØKELSER
 VORTERØY - SKJERVØY
 TROMS

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT	H.H.	AUG. 1972
TEGN.	H.H.	MARS 1973
TRAC.	B.E.	APR. 1973
KFR.	H.B.	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
 1118/7C-01

KARTBLAD (AMS)
 1634 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1118/7, delrapport 1118/7D
SKIFERUNDERSØKELSER
ved Øvergård, Kvæningen kommune, Troms
8. august 1973

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7. Delrapport 1118/7D
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Øvergård, Kvæningen, Kvæningen kommune,
Troms fylke
Tidsrom : 8.8.1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: (075) 20 166

SKIFER VED ØVERGÅRD, KVÆNANGEN, KVÆNANGEN KOMMUNE,
TROMS

Kb. Kvænangen 1734 I, 355 417

INNLEDNING

Kvænangenområdet er tidligere kartlagt av den svenske geolog Zenzén, NGU publ. nr. 164, fig. 56 (kartet er offentliggjort av Foslie i 1933. Kartet viser metamorfe sedimentære bergarter av eokambrisk alder i dette området.

Befaringen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling den 8/8 1972. Området er avmerket på vedlagt kartutsnitt (bilag 1118/7D-01).

RESULTAT

På nordsiden av riksvei 6, ved Øvergård, har gårdbrukeren Johannes Reiersen tatt ut små mengder skifer i senere år. Det er to små brudd tett ved veien i en fjellrygg som går omtrent i øst-vest retning. Skiferen stryker nord 40^{g} vest og faller 50° mot sydvest. Avstanden mellom bruddene er ca. 15 m. Mektigheten på den sydligste sonen som det er brutt i, er ca. 3 m. Skiferen her er en ganske mørk brun glimmerskifer. Den er mye oppsprukket og spalter delvis tykt (over 5 cm). Mot nordvest grenser sonen mot veien, og på andre siden av veien er det bebyggelse og dyrket mark. I sydøst går den straks innenfor bruddet delvis under myr, og bortenfor myra er det en storblokket ur. Sonen anses ikke drivverdig.

Den nordligste sonen har noenlunde samme strøk og fall. Mektigheten er ca. 6 m. Skifersonen går som en rygg i terrenget og kan følges ca. 200 m innover fra veien, hvor den så går ned i en myr. Det er grågrønn kvartsittskifer med varierende spaltetykkelse. På grunn av at skiferen står forholdsvis steilt, er den øverste meteren mye ødelagt av vann og frostforvitring. Enkelte partier er sterkt oppsprukket og gjennomsluttet av stikk. Tynne årer av kvarts som skjærer lagene ødelegger også mye. En vesentlig ulempe er at enkelte lag kiler ut, slik at man får plater som smalner av mot ene enden. Allerede innen halvmeteren kan dette gjøre seg gjeldende.

Konklusjon:

Beliggenheten av bruddet ved Øvergård er ugunstig, da det ligger tett ved riksvei 6. Skulle man starte opp med mer eller mindre kontinuerlig drift, måtte man åpne brudd lengere fra veien. Dette anses ikke lønnsomt da skiferen ikke har god nok kvalitet. De negative faktorene som gjør seg sterkest gjeldende er delvis tett oppsprekking og mye stikk, tynne årer av kvarts som går på tvers av lagene og utkiling av de enkelte lag.

Trondheim, den 20. mars 1973

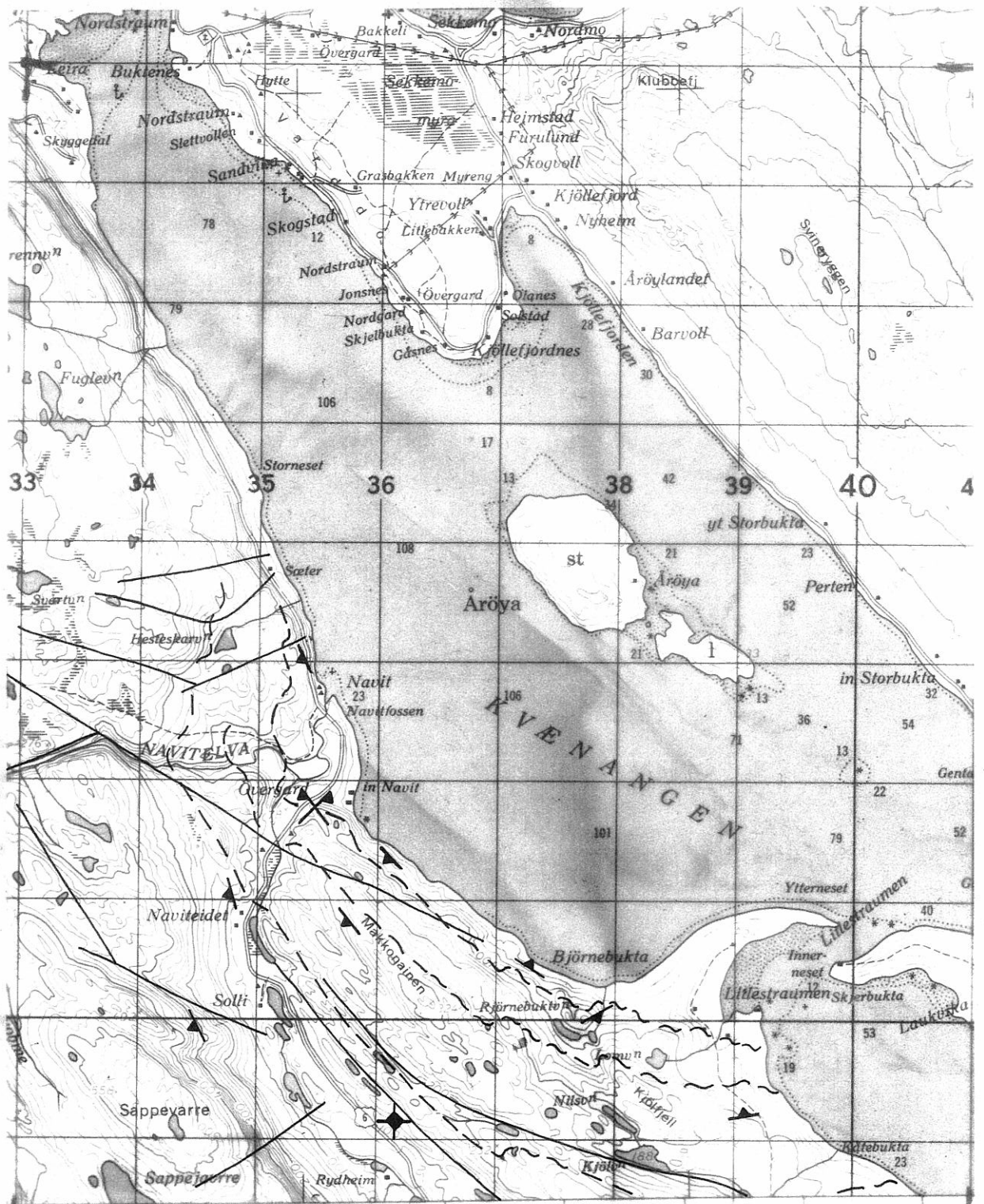
Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

Vedlegg:

Bilag 1118/7D-01

- Brudd
- Planskifrig
- Småfoldet
- Store sprekker
- Skifrihetens strøk og fall (horisontalt)

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1972
 SKIFERUNDERSØKELSER
 ØVERGÅRD
 KVÆNANGEN, TROMS

MÅLESTOKK 1: 50000	MÅLT H.H.	AUG. -72
	TEGN. H.H.	
	TRAC. A.L.H.	APRIL-73
	KFR.	<i>HP</i>

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR.
1118/7D-01

KARTBLAD (AMS)
1734 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1118/7, delrapport 1118/7E
SKIFERUNDERSØKELSER
i Kvænangsbotn, Kvænangen kommune, Troms
4. - 9. august 1972

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse
Oppdrag nr. : 1118/7. Delrapport 1118/7E
Arbeidets art : Skiferundersøkelser
Sted : Kvænangsbotn, Kvænangen kommune, Troms fylke
Tidsrom : 4/8 - 9/8 1972
Saksbehandler : Konstruktør Harald Hatling
Ansvarshavende : Statsgeolog Henri Barkey, prosjektleder

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
postboks 3006, 7001 Trondheim
Tlf.: (075) 20166

SKIFER I KVÆNANGSBOTN, KVÆNANGEN KOMMUNE, TROMS FYLKE

Kartbladene Kvænangen 1734 I og Kvænangsbotn 1734 II.

INNLEDNING

Området er kartlagt geologisk av den svenske geolog Zenzén, NGU nr. 164, fig. 56. (Kartet er offentliggjort av Foslie i 1933).

Undersøkelsen ble foretatt av konstruktør Harald Hatling i tiden 4/8 - 9/8 1972 med henblikk på om mulig å finne anvendbar skifer i området mellom in Navit (kb. Kvænangen 1734 I) og Morsoneset (kb. Kvænangsbotn 1734 II).
./.. Se bilag 1118/7E-01.

RESULTAT

Etter det geologiske kartet til Zenzén er det metamorfe sedimentbergarter av eokambrisk alder i området. Geolog Zwaan, som bl. a. har kartlagt i Kvænangenområdet denne sommeren, betegner bergarten som meta-arkose.

Ved in Navit er bergarten foldet og tykkbenket med smale soner av tynt spaltende og noe foldet skifer innimellom. Skiferen er lys grå med lite glimmer i spalteplanet, noe som gjør at den spalter tungt. Bergarten stryker nord 10^{g} øst og faller ca. 50° mot vest.

Videre ca. 200 m langs sjøen mot sydøst er strøket nord 80^{g} øst og fallet 26° mot nordøst. Disse variasjoner i strøk og fall viser at fjellet bøyer mye på seg i dette området. Ca. 20 m opp fra sjøen går det en 2 m mektig skifersone som på litt avstand virker rett og fin, uten folder. Men den viser seg å ha flere små isoklinalfolder som gjør skiferen uegnet til skiferproduksjon. Omliggende bergart er tykkbenket og småfoldet.

Midtveis mellom in Navit og Bjørnebukta er det en ca. 6 m mektig skifersone som er synbar i en utstrekning av ca. 100 m. Spaltetykkelsen er i intervallet 1 til 5 cm. Dette er også en lys grå kvartsfeltspatskifer med lite glimmer i spalteplanet som trolig gjør den tungtspaltende. Bergarten stryker parallelt sjøen og faller ca. 50° mot nordøst (altså ut mot sjøen). I sonen opptrer hyppig kvartsårer som skjærer på tvers av lagene.

Utkiling av lagene er også et vanlig trekk. Straks ovenfor sonen er det ur av stor løsblokk, da fjellet stiger steilt opp straks innenfor. Disse forhold til sammen gjør sonen unyttbar.

Videre langs sjøen mot Bjørnebukta er skiferen mye foldet og tykt spaltende med amfibolittbånd innimellom lagene.

Ved Bjørnebukta er det tatt ut noe takskifer tidligere. Når det gjelder takskifer, er det liten etterspørsel etter det i dag.

Skiferen stryker langs sjøen og faller ut mot sjøen. Typiske trekk for dette feltet er vist på følgende to bilder:

Her ser man tynne kvartsårer parallelt lagene, og dette ødelegger mye skifer.

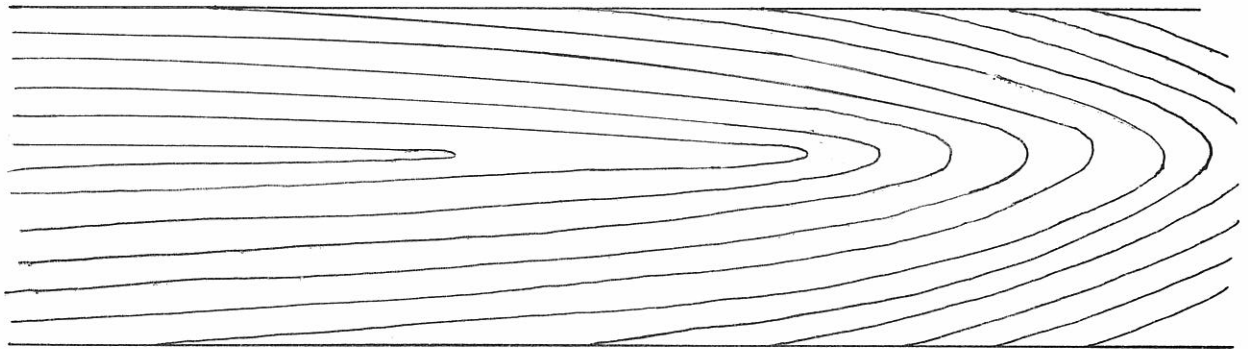
Dette bilde viser isoklinale folder og utkiling av lagene, som er typisk for skiferen i området.

Mellom Bjørnebukta og gårdene i Litlestraumen er bergarten foldet og tyktspaltende hele veien. Ovenfor og litt syd for gårdene er det tidligere tatt ut takskeer på to steder. Avstanden mellom bruddene er ca. 50 m. Den mellomliggende skifer er foldet og tykkbenket. Bildet viser parti fra det nordligste bruddet med sterkt foldet skifer i hengen.

Skiferen i bruddet stryker øst-vest og faller ca. 32° mot nord. I nordøst går fjellet ned under dyrket mark og i sydøst bøyer det over i en stor fold som vist på bildet. Mektigheten på sonen som det er brutt i, er 12-15 m. Innimellom skiferlagene opptrer på flere steder amfibolittbånd fra 1 til 5 cm tykke. I kontakt med disse er skiferen buet og er da ikke nyttbar. Spredt i sonen er det små og store kvartslinser og boller (fra 2-3 cm til 10-15 cm i diameter). Stikk forekommer hyppig i visse partier og gjør skiferen småfallen.

Den sydligste sonen hvor det er tatt ut noe skifer, er småfoldet, og isoklinalfoldning (som er tegnet i naturlig størrelse) er vanlig.

Her går flere amfibolittbånd parallelt skifriheten med opp til 30 cm tykkelse, og disse ødelegger mye. Det anses ikke å være drivverdig skifer i dette området ut fra det som er omtalt.

Midtveis mellom Lillestrømmen og Kåtebukta er det også tatt ut noe takskifer. Her er det vekslende lag med glimmerskifer som ikke er anvendbar, dessuten er området sterkt foldet.

Ved Kåtebukta er det brutt takskifer i overflatefjellet over et område som strekker seg ca. 250 m opp fra sjøen og har en bredde på ca. 50 m. Største brudd-dybde er ca. 2 m. Bergarten stryker ca. østvest og faller 30° mot nord. En hovedsprekkeretning som går ca. i strøkretningen, har en sprekketetthet fra 10 cm og mere, og gjør da skiferen i området sterkt oppsprukket. Det er kun smale soner (ca. 1 m mektig), som har noenlunde rett og spaltbar skifer. Mellom disse partiene er det opp til 10 m med ufjell. Skifersonen får vesentlig småfallen skifer grunnet kvartslinser og stikk som skjærer lagene. Dette i tillegg til den tette oppsprekking tilsier at det ikke er god nok skifer i området for lønnsom drift.

Morsoneset, som er det sydligste parti av det befarte område, anses heller ikke å føre skifer av god nok kvalitet og mengde, grunnet utkiling av de enkelte skiferlag og partier med tykkfallen skifer. Lite glimmer i spalteplanet gjør at den sikkert spalter trengt.

Konklusjon:

Området langs sjøen mellom in Navit og Morsoneset har spredte, små forekomster hvor noe anvendbar skifer kan tas ut, men forekomstene er for små til at man kan anbefale forsøksdrift på disse.

Trondheim, den 20. mars 1973

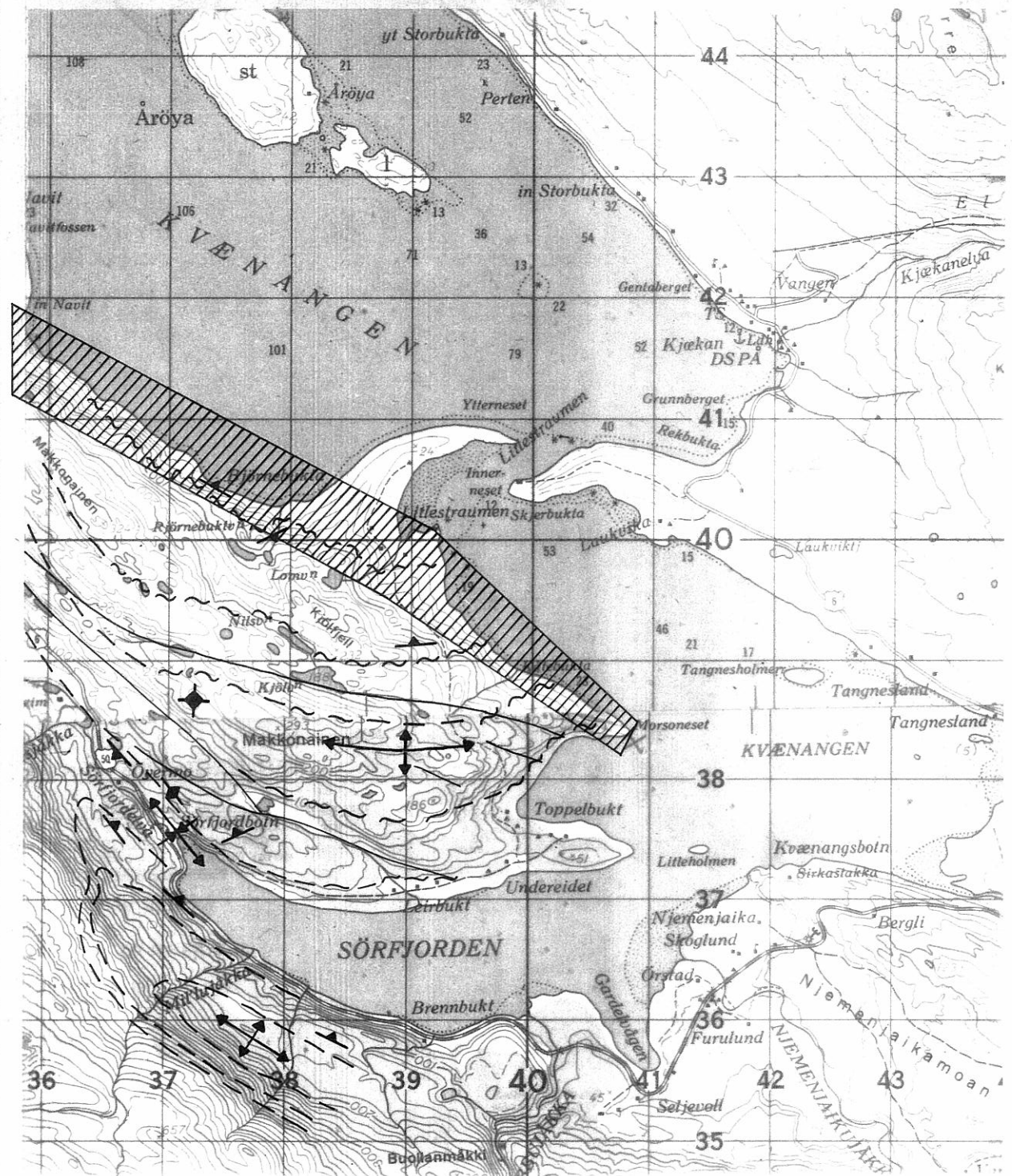

Henri Barkey
prosjektleder

Harald Hatling
konstruktør

Vedlegg:
Bilag 1118/7E-01

- Undersøkt område
- Planskifrig
- Småfoldet
- Store sprekker
- Antiform
- Synform
- Skifrihetens strøk og fall (vertikalt, horisontalt)

<p>NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1972 SKIFERUNDERSØKELSER KVÆNANGSBOTN KVÆNANGEN, TROMS</p>	MÅLESTOKK	MÅLT H.H.	AUG. -72
	1: 50000	TEGN H.H.	
		TRAC AL.H.	APRIL-73
		KFR	4/B
<p>NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM</p>	<p>TEGNING NR. 1118/7E-01</p>	<p>KARTBLAD (AMS) 1734I, 1734II</p>	